

БИО је Горан Грбовић осамдесетих година љубимац навијача Партизана. Као велики "гробар" остављао је срце на паркету, засипао је ривале тројкама, а био је специјалиста за вечитог ривала Црвену звезду, од које је ретко губио. Данас, са несмањеном енергијом и жаром у односу на играчке дане, Грбовић је гладан нових победа у сасвим другачијој улози. Са јасним визијама и плановима, јула 2018. је постављен за директора београдске "Штарк арене", највеће дворане у региону. После непуне године управљања, у разговору за "Новости", са задовољством се осврће уназад, а са посебним еланом прича о новим плановима и идејама.

*** Кошаркашки речено, одиграли сте прву четвртину управљања "Штарк ареном"?**

- Тек смо на почетку игре. Основни циљ је да "Арена" ради већи број дана у години и да смањи трошкове како би била рентабилна. Потребно је више спортских догађаја, што је пракса у другим халама, јер то обезбеђује континуитет у раду. Сви други садржаји - културни, забавни, сајамски, изложбени - треба да буду пратећи, да би надоместили квалитет у комплетној понуди. Настављамо да инвестирамо у друштвену заједницу квалитетним културним и спортским програмима.

*** Који су највећи изазови са којима сте се сусрели као директор?**

- "Арена" је увелико закорачила у другу деценију рада и трошкови одржавања су нешто што оптерећује профитабилност. Средства која издвајамо на месечном нивоу за основно функционисање далеко превазилазе месечну зараду. Конкретно, од седам до девет милиона динара, без новца за личне дохотке запослених. Зато је неопходно да имамо

велики број врхунских догађаја и неколико стратешких партнера.

*** Истичете улогу Скупштине града Београда, као оснивача и власника објекта?**

- Ту наилазимо на велико разумевање за све сегменте у пословању, и проблеме које имамо покушавамо заједно да решимо на најбољи могући начин. Град је у последњих годину дана инвестирао у објекат више од милион евра за куповину медијске коцке и периметра, који су нам дали један виши ниво у пружању услуге, за санацију источног и западног платоа и бројна друга инвестициона улагања. Планирамо заједно одрживи развој "Арене" и верујем да ће то ићи у најбољем могућем смеру. Жеља ми је да управо са њом постигнем највећи могући резултат у досадашњој каријери.

*** Спорт вам је приоритет, али су многим концертима прва асоцијација на београдску халу?**

- Београд је за мене увек био рокенрол. Показатељ је Бајагин концерт. Та публика постоји, само јој треба понудити садржај. Наравно, све то без дискриминације естрадних звезда. Од септембра 2018. смо имали монументалне концерте. Били су ту млади извођачи, попут Маје Берковић, велике балканске звезде Лепе Брена, Горан Бреговић, Ацо Пејовић, и Шабан Шаулић, коме је то, нажалост, био последњи велики концерт. Долази нам 24. септембра Ерос Рамацоти, један од великана италијанске музике. Да не причам о Андреу Рију, који наступа у среду, велика светска звезда. Битно је што су угледне промотерске куће почеле да сматрају Београд својом дестинацијом.

*** Који вам је највећи успех у претходних годину дана?**

- То што је сада "Мала Арена" заузета током целе године, и где се већ за наредну сезону тражи "термин више". Ту афирмишемо спорт кроз многобројне школе кошарке, рукомета... Она представља најмодернију салу за тренинге врхунских спортиста и рекреативаца. Унапредићемо и садржај испред дворане, тај простор је до сада био неискоришћен. "Арена" треба да буде средиште окупљања свих становника Новог Београда и целог града.

*** Који су вам циљеви у предстојећем периоду?**

- Желимо да оборимо све досадашње рекорде по броју догађаја и посетилаца и да, заједно са тимом којим руководим, озбиљним приступом према послу и пожртвованошћу у свим токовима "утакмице", изнесемо квалитетно све пословне изазове постављајући неке нове стандарде који се у другим оваквим дворанама већ увелико имплементирају на њиховим тржиштима.

*** Чег се најрадије сетите из играчке каријере?**

- Партизан је мој живот. Са 17 година сам играо најбољу Прву лигу света, после НБА. Саша Ђорђевић сад зове 25 потенцијалних репрезентациваца, нас је било 50. Само на мојој позицији, ниска тројка, било је 20 квалитетних играча. Имао сам срећу да играм са две генерације у државном тиму. Прво са оном која је увела Југославију у врх светске кошарке, с Кићановићем, Далипагићем, Моком Славнићем... Ту сам ушао као најмлађи '83, да бих после био део оне друге велике репрезентације, са Дивцем, Паспаљем, Кукочем... Мост који сам прелазио између те две генерације био је доста суров, али на крају сам био награђен.

*** Партизан у ваше време и сада?**

- Немогуће је поредити. Променила су се правила игре, правила у ФИБА... Сада имате по седам странаца у екипи, у моје време их није било. Партизан је 1992. постао првак Европе без странаца, док су ривали имали врхунске Американце који нису могли да играју у НБА лиги. Ми смо играли са оним што смо стварали.

*** Шта мислите о тренеру црно-белих Тринкијерију?**

- Био је најбоље могуће решење прошле године. Изузетно је талентован, ове године би он требало да формира екипу. Све зависи од клуба. Мора да се одвоји техника и струка, за сада је све то још измешано. Треба да се направи програм који би му се дао у руке. Без обзира на то што је Тринкијери велико име, он је човек запосленик.

*** Шта вас је мотивисало да уђете у политику и подржите СНС?**

- Ми од 2000. нисмо имали стабилну политичку платформу. Од 2008, "искакањем" Александра Вучића, ви се везујете за личност. Увек сам био за домаћинско вођење државе. Од доласка Зорана Ђинђића на власт, нажалост и његове трагичне погибије, преко Коштунице, чију власт сматрам мрачним периодом, па до Тадића, који се није мешао у свој посао... Србија је 2000. била "најпожељнија удавача" Европе, свако је хтео да се "ожени" њоме, а Београд је био "најбољи младожења". За 12 година нисмо урадили ништа. Прво је требало да се реши национално питање, ово које се сада решава. Исте те демократе су породиле рођену, косовску бебу на оној граници на Јарињу коју су поставиле. Сада та "беба" има 18 година - тражи личну карту, пасош... То је запало актуелној власти да решава, и ово је, историјски, један од најтежих тренутака за Србију. У последњих пет година председник Вучић је померио границе. Како? Као домаћин. Он трчи тај маратон, сам. Нико не зна колико је то тешко.

*** Какве су ваше политичке амбиције?**

- Немам их. Овакву политику ћу увек да подржавам. Своје ставове персонализујем кроз једну личност. У политици је веома битно шта радите и како представљате платформу. Вучић не мења ставове, а пре њега су били председници који ставове нису имали. Доста води рачуна о економији. Добија признања - не мислим само на орден од Путина, већ и од Запада. Ради "пар екселанс".

А ИНЦИДЕНТИ су, нажалост, обележили финалну серију плеј-офа АБА лиге између Црвене звезде и Будућности.

- Велики је улог био у свему - констатује Грбовић. - Руководство лиге је то требало да спречи казнама - не на крају, него на почетку. Знак између Будућности и Звезде је, малтене, знак између две државе. Било је непријатно за гледање, а то и неко други посматра. Такве ствари се у Евролиги не праштају.

*** Шта кажете о Николи Јокићу, асу Денвера, највећој српској НБА звезди у последње време?**

- Он игра европску кошарку. Користи тело, екстремно је покретљив, има "лепљиве прсте". Јокић је "ол раунд", игра на свим позицијама.

*** А о нећкану да игра за репрезентацију?**

- Индивидуална ствар. Људи не могу да схвате. То су уговори од 149 милиона долара, решаваш животна питања. Постоје правила у НБА, у клубу. Ви и ваше вештине постајете власништво неког приватног лица. Ако постоји клаузула у уговору да не може да иде без огромног осигурања, не може да игра за репрезентацију. Сада, међутим, мислим да је веома близу тога да игра за државни тим.

(Вечерње новости)